

nobene stiske več trpel. Nesramni „Fihpos“ pa dela ravno tako, kakor da bi vsak kmet, ki se za svoje koristi poteguje, svojo dušo hudiču prodati hotel.

Povej nam pa ljubi „Fihpos“, so-li tudi gospodje duhovniki, kateri so pretekli mesec na Dunaju skupaj prišli in večje dohodke zahtevali, svoje duše prodali hudiču? So-li gospodje advokati svoje duše prodali hudiču, ker so se vsi, slovenski, nemški, polski in češki zbrali, da bi še višje „tarife“ za sebe nastavili? So-li uradniki svoje duše vragu zapisali, ko so zvišanje svojih plač zahtevali in katere so tudi dobili?

Duhovniki, advokati, uradniki, zdravniki, učitelji, in obrtniki, vsi se združijo in delaje za svoj žep, samo kmet, misli „Fihpos“, naj gre skušnjavcu iz poti in Boga hvali, ako za vse druge stanove — plačevati sme.

Ali nimajo vsi stanovi enega Boga in ali nas ne obseva isto solnce? zakaj bi ravno molčati mogel kmet in v nič priti, med tem ko vsi drugi svojih koristi iščejo? Ljubi „Fihpos“! nam se zdi, da si ti tisti hudobni sovražnik, ki kmeta s svojimi lepimi besedami ujeti skušaš, da bi ga potem njegovim sovražnikom prodal.

Ako pa „Fihpos“ pravi: „Štajerc“ je sam ubog zlodej, on ne more kmetom nič dati, kar jim obljublja, ima tu „Fihpos“ prav. Ne! „Štajerc“ ne more kmetom pomagati, ampak kmečki stan sam si zamore svoj žalostni položaj zboljšati, in sicer s tem, da skupaj drži in primerne zahteve stavi. „Štajerc“ pa je vzlic temu prijatelj kmečkemu stanu, ker on mu o njegovih koristih razlaga in kaže pot, po kateri mu je hoditi.

Vojna v Južni Afriki.

Vse kaže da vojne še ne bo tako kmali konec in da so se za Angleže uprav šele sedaj pričeli slabi časi. Proklamacija angleškega generala Kitchenerja, ki je zahteval da se morajo Buri s 15. septembrom podati ni nič pomagala, pač pa Bure še bolj razskačila da se

to je zato, ker sem poslušal v cerkvi psalme in molil!“ Šel je proti vodi, ki je ravno takrat še posebno narastla, in meni nič tebi nič, vrgel starega Kajfeža Gospodarja z žakljom vred v Dravo, in mu še, ko je nekaj časa žakelj še po vrhu vode se nekaj obotavljal, Fihpos pa mislil da je Štajerc notri, zaklical: „No sedaj imaš pa vendar enkrat dosti, in ne boš me več vodil za nos!“

Sedaj, poln rajskega veselja, korakal je prav široko Fihpos domov; ali ko pride do kraja, kjer se dva pota križata, srečal ga je Štajerc, ki je vso ono živino gnal proti svojemu domu.

„Teremtete, kaj pa je zopet to?“ „Ali te nisem vtopil?“ pravi Fihpos.

„Ja,“ odgovori mu Štajerc, „ti si me pač vrgel v vodo!“

„Ali kje pa si ti vso to živino dobil?“ ga vpraša Fihpos.

„To je morska živat!“ se odreže Štajerc. Jaz ti hočem to povest povedati in se ti ob enem prav lepo

poslej še z mnogo večjo hrabrostjo branijo, pa ne samo branijo, temveč začeli so kar naravnost strahovito Buri gleže napadati. Vsaki dan se slišijo nove zmage Buri. Zdaj jim nekaj železničnih vlakov spustijo v zraku, jih poberejo iz njih živila in municijo, zdaj jim vzamejo par kanonov, zdaj zopet jih tam deset, tam dvajset, tam sto postrelijo in vjamejo, Angleži pa so vsi zranjeni in se ne vejo pomagati na nobeno stran četrta jih je 20 krat več. Buri dobivajo vedno več vojakov, ustašev iz Holandije in drugih krajev, tako da seto da jih je sedaj že dokaj čez 25 tisoč pod orožjem.

Angleške čete v Afriki se ne vračajo več domov, nego odideta celo dve nove kompanije iz Londona v Afriko. Vlada ima radi obnovitve vojne velike skrbi, 200.000 mož je tako razkropljenih in raztresenih, Buri jih sedaj ni možno dovelj naglo koncentrirati. «Daily Graphic» poroča: Najresnejša poročila prihajajo gotovo o položaju v Kaplandiji. Dasi so vesti jako redke, ni je bati, da stvar Burov v koloniji prej pridobiva se izgublja. Bure podpirajo dejanjsko holandski farmerji ter dajejo novih rekrutov. Angleške čete pa se bodo jejo kakor bi bile v sovražni deželi, dasiravno je Kaplandija angleška. Glavna težava za Angleže je dovoz zadostnega števila izvežbanih vojakov, kaj Buri so porušili že toliko mostov in tirov, zasedli važne pozicije, da železnice kmalu ne bodo mogle več voziti. Zato pa tare angleško vlado huda skrb. Burski general Botha v Natalu, burski general Dewer v Kaplandiji, ustaja na vseh koncih in krajih, tak je sedaj položaj. Buri so prenesli torišče vojne zopet na angleška tla, kjer imajo na razpolago dovelj živil. Opustošene pokrajine so prepustili Buri Angležem, z Buri pa so se sami polastili angleških. Kolik strah imajo Angleži, da se končno polaste Buri celo Kaplandije in drugih luk ob obali Južne Afrike, kaže dejstvo, in so zbrali ondi veliko število bojnih ladij. V Kaplandiji stoji 15000 Holandcev ustašev pod orožjem. Zlasti mnogo ustašev se je pridružilo Burom v okraju Shute land. Vojna se je s povratkom južnoafrikanse

zahvaliti, da si me vrgel v vodo, ker skoz to pot sem še bolj bogat! Mene je res nekoliko skrbelo, da si me ti z mosta prekucnil doli v mrzlo vodo. Ker sem se potopil kmalu na dno, ali udaril se nisem kajti pod vodo raste lepa, mehka trava. Na to se padel in žakelj se je sam nemudoma razvezal, in mi je stala lepa deklica, vila nasproti, me tako ljubeznjivo prijela z belo nedolžno ročico za roko in mi rekla: „Ali si ti ljubi, vrli Štajerc?“ Najprvo dam že tukaj nekaj živinice, pol ure dalje dobiš še veliko veliko čredo, kar vse ti jaz, ker si res „fejst kerico vse podarim!“ No, sedaj sem tudi ob enem zapazil da je tudi pod vodo prostor, kjer je mnogo zakladov in biserov, in da je še mnogo ljudstva, ki še živijo mokri temoti. Tam se nahajajo tudi še korenjaki take stvari, ki se sedaj še v grapah in valovih najdejo!“

„Glej ga Štajerca! zakaj si pa tako hitro dan prišel?“ ga vpraša presenečeni Fihpos. „Tega jaz na storil, če je tam doli tako krasno!“

ladi začela z največjo silo iznova, in tajiti ni, da so
ri sedaj zopet na boljsem.

Kitchener piska že na zadnjo luknjo! Iz Preto-
e poročajo »Standardu«, da se bode z Buri ki so
zadnjem dnevu meseca septembra še vedno v
ni, postopalo kot z banditi ter da se priredé nanje
ške gonje, katere se udeleže vse čete, ki so na
polago in pa nova četa orožnikov. Ta četa pa se
le osnuje. Kitchener pokaže sedaj svojo »železno
ko«, t. j. sedaj začne nastopati še divjiše in še
talnejše kot doslej. A dosegel ne bo ničesar. Samo
se mu zna pripetiti, da bodo postopali tudi Buri
Angleži odslej nečloveško ter postrelili vse ujetnike.
bodo pa bodo imeli gotovo potem Angleži večjo. Iz
slja poročajo, da so dosegli Buri novo večjo zmago.
nitzinger burski vodja je nabral v Oranju večjo
Burov, prekoračil pri Aliwalu reko Oranje, a se
ral zopet umakniti na ono stran reke. 24. sept. pa
je nakrat pojavil zopet na kaplanski strani reke
Herschelu, zgrabil ondotni angleški tabor ter ga
il in razpršil docela. Brigadni general Murray je
bil ubit, 215 Angležev je bilo ubitih, ranjenih ali
ih, 2 topa, mnogo streljiva in živil je bilo zaple-
nih. Botha se je umaknil v Natalu zopet proti se-
ru, kar se smatra le za manever. Buri se zbirajo
na portugalski meji. Bati se je, da vderó Buri na
ngalsko ozemlje.

Razne stvari.

Samomor. Na Bučah pri Kozjem se je v vasi
rice s puško vstrelil neki posestnik, po domače
novan Feštjan. Zjutraj, ko je žena odšla iz hiše,
mož, ki je bil še v postelji, snel puško s stene
da je usmrtil.

Vselej zasluži. Kako si advokatje polnijo svoje
pri konzumnih društvih, piše »Slov. N.« sledeče:
at se mora“ je svoj čas rekel v Gradiški kazil-

„Ja“, mu smehljaje odgovori Štajerc, „to sem
stal ravno modro naredil. Ti si ja šlišal, kar sem ti
ko okar pripovedoval: lepa deklica v vodi mi je
Jaz, da je pol ure po vodni poti -- to je seveda
em, da strugo, koder teče Drava — se pase in pri-
sem je odrešenja še cela čreda živinice, in to je tudi
že podarila. Ker pa jaz vem da se ta reka sem in
bez-vija, in bi na tak način bila pot dolga, sem si
de-l, da je boljše, če grem kar na suho in jo udarim
n ti počez ter potem zopet k vodi, si prihranim pol
iko hoda, da pridem do mi obljubljene živine.

„O ti si jako srečen!“ rekel je nevošljivo Fih-
Meniš ti, da bi tudi jaz kaj take živine dobil,
se podal na dnu vode?“

„Kajpada, jaz vsaj mislim da boš tudi ti dobil“,
pritrđi Štajerc, „ali nesti te pa do vode v žaklju
morem, si mi pretežek! Če hočeš sam tje iti in
sam v žakelj zlesti, no, potem te bom pa že
seljem v vodo prekucnil.“

„Hvala ti lepa, ker mi tako lepo pomagaš“, od-

nici spravljene ropar Ravnik. Kako resnično je to na-
čelo, vidimo na pr. pri dr. Šusteršiču. Ta zna res za-
služiti. Le poglejmo, kako. Kjer se dobi kak kalin ali
kak spekulativen kaplan, ki hoče ustanoviti konsumno
društvo, takoj mu priskoči na pomoč dr. Šusteršič.
Konsum se ustanovi, ker pri ustanovitvi dr. Šusteršič
zasluži. Potem začne konsum delovati. Pri preskrblje-
vanju blaga potom „Gospodarske zveze“ zasluži dr.
Šusteršič kot načelnik te zveze. Konsumu pridobiva
klijentov in dr. Šusteršič zopet zasluži. Konsum mora
dolgove iztirjevati in dr. Šusteršič zopet zasluži. Kon-
sum potrebuje kredita. Šusteršič mu ga preskrbi pri
„Ljudski posojilnici“, in pri tem zasluži. Naposled
pride konsum v stiske in ne more ne naprej ne nazaj.
Zateče se k dr. Šusteršiču in ta posreduje pri upnikih
da počakajo, on pa zopet zasluži. Končno pogine
konsum in dr. Šusteršič postane likvidator-pogrebec
ter zopet zasluži. Naj se zgodi s konsumom kakor-
koli — dr. Šusteršiču nese dobiček, konsumna sreča
in konsumna nesreča. Kdor ne verjame, naj gre
vprašat v Kašelj (na Kranjskem). Ondotni klerikalni
konsum, je bil že pred dvema letoma prišel na kant,
a dr. Šusteršič je tedaj „interveniral“ in stvar do
sedaj z veliko spretnostjo zavlačeval. Končno je ka-
šeljski konsum, kakor smo že pred nekaj dnevi poro-
čali, likvidiral. Konsumarji kolnejo in sakramentirajo,
da se kar kadi, kajti treba bo poseči v žep. Po 30
gld. bodo morali plačati kmetje, da se pokrije izguba,
dr. Šusteršič pa se lahko smeje, saj je likvidator in
on toraj zaslužil še pri pokopu klerikalnega kašelj-
skega konsuma. Pač res: Znat' se mora!

Iz Šmarja pri Jelšah. Mi tukaj v Šmarji, pa tudi
sosedni Šentvidčani, Ponkovičani, Slivničani itd. ni-
mamo miru pred ljudstvoosrečevalnimi (?) nabiralci
kmečkega konzumnega društva v Šent-Jurju. Ti ho-
dijo po občinah in vabijo k pristopu, ker udov potre-
bujemo. Mnogo kmetov, ki so se dali pred dvema leti
vpisati, je že izstopilo in nočejo uplačavati. Popolnoma

govori Fihpos. „Ali če jaz tam ne dobim nobene črede
ko pridem doli, potem jih boš pa dobil gorkih!“

„O ne, nikar ne misli, da te hočem goljufati!“
In tako sta jo odrinila proti otoku „Republika“ in
potem še naprej na most, in postala na mestu kjer
je Drava najglobeja. Ko je čreda, ktera je bila žejna,
zagledala vodo, hitela je brzo doli, da bi se napila.

„Ali vidiš, kako se ji mudi!“ pravi prebrisani
Štajerc. „Ona želi kar hitro pod vodo priti!“

„Ja, le pomagaj mi hitro“, prosi Fihpos, „dru-
gače boš dobil batine!“ Hitro je tedaj skočil v velik
žakelj, katerega mu je en koštrun za hrptom prinesel.
„Deni še en velik kamen notri, ker se bojim, da bi
se drugače ne potopil, ker zdi se mi, da sem zelo
shujšal in bi moje kosti znale biti prelahke“, pravi
še Fihpos za slovo.

„Bo že šlo!“ pravi Štejc, dene še en kamen
notri, vošči mu še srečen pot in zaveže žakel potem
ga pa porine kar čez rante v Dravo. Štrbunk je za-
štrbunknilo in Fihpos je zdihnil svojo črno, pregrešno
dušo, Štajerc mu pa še zajuckal: „Fitigot Fihpos!“